

Z obsahu: Rada pro energetiku k cílům 2030 | Závěry Florentského fóra | ENTSO-E: Předpověď na letošní zimu | Reforma systému EU ETS musí začít co nejdříve

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

s Novým rokem přijde lotyšské předsednictví Rady EU. V roce 2015 povedou Radu dva menší státy, po Lotyšsku Lucembursko, a bude zajímavé sledovat, jak jejich velikost ovlivní ambice jejich agend. Zatímco pro Lotyšsko to bude poprvé, pro Lucembursko po dvanácté, naposledy v čele s dnešním předsedou Evropské komise Junckerem v letech 2005 a 1997. Lotyši si za prioritu vybrali konkurenceschopnost a růst, digitální agendu a posílení EU jako globálního hráče. Zásadní však bude dokončit 30 započatých legislativních procesů, které se do konce letošního roku ukončit již nestihnou. Co se energetiky týče, Lotyšsko bude reagovat na návrh Energetické unie, jež chce uspíšit. Podporovalo již polský návrh společných nákupů plynu a energetiku vnímá nejen jako otázku ekonomiky, ale především geopolitiky, přičemž vítá silnější pravomoci Komise v oblasti zajištění energetické bezpečnosti. K Energetické unii chystá předsednictví konferenci v Rize, na 5. března je naplánovaná Rada ministrů pro energetiku a na 15. dubna neformální setkání ministrů pro energetiku a životní prostředí.

V Německu se v prosinci vyostřila debata ohledně emisí a spolkovou vládou byl přijat klimatický program, který s sebou mimo jiné přináší emisní stropy. Po odstavení jaderných elektráren přicházejí na řadu elektrárny uhelné, což dokazuje víru Němců v *Energiewende* i v situaci, kdy Bavorsko protestuje proti plánům rozvoje přenosových soustav ze severu na jih. Nicméně 38 závazků z klimatického programu je určeno „*k prozkoumání*“, jedná se tedy o opatření, jejichž přijetí je zatím nejisté. Ani samotné koaliční strany nemají jasno, zda jde program tím správným krokem. Podle hospodářské rady CDU se jedná o „*nebezpečnou iluzi*“, která zvýší ceny elektřiny. Při rozhodnutí o odstavení jaderných elektráren se podle ní zapomnělo přizpůsobit klimatické cíle realitě. Jisté otázky ohledně reality vyvolává i návrh, aby úředníci jezdili na kole. Více k vývoji v Německu přinášíme v rubrice Energetika v Evropě a ve světě.

Přeji Vám příjemné čtení, šťastné a veselé Vánoce a především hodně zdraví v Novém roce!

Zuzana Krejčířiková

ČEZ, a. s. Public Affairs,

Duhová 2/1444, Praha, 140 53, publicaffairs@cez.cz

Ivo Hlaváč, ředitel divize vnější vztahy a regulace |

Zuzana Krejčířiková, ředitelka útvaru Public Affairs |

Eva Boudová | Jiří Horák | Karel Kovanda, manažer

Bruselské reprezentací kanceláře | Jan Prášil |

Jana Vitáková | Veronika Vohlídková | Petr Zahradník |

Bulletin je šířen pouze v elektronické podobě a bezplatně |

Texty a informace obsažené v tomto bulletinu jsou pova-

žovány za zdroj informací v rámci Skupiny ČEZ a širší

veřejnosti. Rozmnožování těchto informací a textů je

povoleno za podmínky, že je uveden jejich zdroj. Informace

a texty vychází z údajů dostupných v době vydání tohoto

bulletinu. Evropská agenda neručí za správnost a úplnost

informací. | Obrázky použité v tomto bulletinu pochází

z audiovizuální knihovny Evropské komise.

Rada pro energetiku
k cílům 2030

Navýšení toků přes
Pyreneje

Závěry Florentského fóra

Síťový kodex na
přidělování kapacity
a řízení úzkých míst

RADA PRO ENERGETIKU K CÍLŮM 2030

Ministři pro energetiku se na svém jednání 9. prosince v Bruselu zabývali návaznými akcemi na během říjnové Evropské rady přijatý rámec pro klima a energetiku do roku 2030.

Zatímco země jako Německo, Rakousko nebo Dánsko, požadují silný systém řízení (governance), je řada zemí, které v takovém postupu vidí riziko vymahatelnosti všech cílů. Většina zemí tak podpořila, aby governance byla co možná nejflexibilnější. Systém řízení má stavět na stávajících stavebních kamenech, jako jsou národní klimatické programy, národní plány obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti. Samostatné plánování a podávání zpráv má být zefektivněno a sjednoceno. Má se zvýšit role a práva spotřebitelů, transparentnost a předvídatelnost pro investory, mimo jiné prostřednictvím systematického sledování klíčových ukazatelů pro cenově dostupný, bezpečný, konkurenceschopný a udržitelný energetický systém. Governance má usnadnit koordinaci národních energetických politik a podporovat regionální spolupráci mezi členskými státy. Rada přijala závěry k dokončení vnitřního trhu s energií. Shodují se na priorit-

ních akcích, jako jsou přijetí a provádění síťových kodexů, realizace projektů společného zájmu, spolupráce na úrovni EU mezi vnitrostátními správními orgány, vnitrostátními regulačními orgány a provozovateli sítí, integrace regionálních trhů, propojení a přeshraniční spolupráce a zvyšování povědomí a zapojení spotřebitelů. V diskusi s místopředsedou Komise Šefčovičem upozornilo Slovensko na důležitost zachování Evropského jaderného fóra, které hodlá Komise sloučit s Berlínským fórem. Podle Šefčoviče případné spojení platformy pro diskusi o jaderné energetice nijak neohroží. Ministři Rakouska, Bulharska, Chorvatska, Řecka, Itálie, Rumunska a Slovinska požádali Šefčoviče o další jednání s ruskou stranou ohledně plynovodu South Stream. Ministři dále zhodnotili strategii Evropa 2020 a byli informováni ze strany italského předsednictví a Komise o energetické radě EU-USA, trilaterálních jednáních

Rada pro energetiku
k cílům 2030

Navýšení toků přes
Pyreneje

Závěry Florentského fóra

Síťový kodex na
přidělování kapacity
a řízení úzkých míst

o plynu mezi Ukrajinou a Ruskem za účasti EU, 12. setkání Energetické charty v Astaně, strategické skupině pro mezinárodní spolupráci v energetice, o vztazích EU-Středomoří a 12. platformě Východního partnerství.

Více informací na: [📄](#)

NAVÝŠENÍ TOKŮ PŘES PYRENEJE

Francie a Španělsko se dohodly na navýšení kapacity elektrického vedení přes jejich hranice, která je v současnosti daleko za evropskými cíli.

V souladu s doporučením Evropské unie chtějí obě země zvýšit kapacitu propojení Španělska na 10 % výrobní kapacity elektrické energie do roku 2020. Na financování investic do infrastruktury počítají s čerpáním evropských fondů. Španělsko je virtuálním energetickým ostrovem jen s 3 % propojovací kapacity, zatímco Francie má díky propojení s ostatními sousedními zeměmi asi 9 %.

Po setkání francouzského prezidenta, Francois Hollanda, a španělského premiéra, Mariana Rajoy, se státy rozhodly zavést společnou strategii pro rozvoj propojení. Španělsko si již dlouhou dobu stěžovalo, že Francie zdržuje výstavbu elektrického vedení do Španělska

ze strachu, že Francii zaplaví levný španělský proud z obnovitelných zdrojů. Francouzský provozovatel sítí, RTE, oponuje, že zpoždění je způsobené odporem občanů vůči vedení vysokého napětí přes Pyreneje.

Otevřením nových vysokonapěťových linek ve východních Pyrenejích mezi francouzským Baixas a španělským Santa Llogaia v prvním čtvrtletí 2015 se zdvojnásobí kapacita propojení mezi zeměmi na 2800 MW. Kromě toho státy prohlásily, že budou i nadále pokračovat v přípravě technických studií k projektu podmořského napájecího kabelu podél západního pobřeží Pyrenej, nicméně nestanovily žádný termín pro jeho dokončení. Vyzváni byli provozovatelé sítí, aby předložili studii o novém transpyrenejském propojení v prvním čtvrtletí 2015, neboť v první polovině příštího roku se uskuteční seminář, kde se sejdou ministři, regulátoři a právě provozovatelé sítí k posílení spolupráce. Španělské přebytky energie mají velký potenciál přispět k evropské energetické bezpečnosti. Maximální množství energie využitě v zemi v nejchladnějším dni v roce 2013 bylo nižší než polovina instalovaného výkonu. Koncem prosince budou ministři energetiky EU diskutovat způsoby, jak zlepšit přeshraniční energetické vazby.

Více informací na: [📄](#)

ZÁVĚRY FLORENTSKÉHO FÓRA

Koncem listopadu se konalo v italské Florencii fórum, které se již tradičně věnuje otázce regulace energetického trhu v Evropské unii.

Hlavními tématy k diskusi byly zejména pokroky v dosahování jednotného vnitřního energetického trhu, stav projednávání síťových kodexů a propojování energetických trhů České a Slovenské republiky a Maďarska s Rumunskem. Fórum zdůraznilo, že vnitřní trh je na rozcestí. Politická rozhodnutí v blízké budoucnosti rozhodnou o tom, zda přínosy integrace trhů mohou být realizovány prostřednictvím ještě větší vzájemné integrace nebo zda budou ceny a investice taženy poptávkou a nabídkou na trhu nebo budou taženy regulačními zásahy.

Tvůrci politik na národní i unijní úrovni by proto v budoucnu měli více dbát na dopad regulačních norem na vnitřní trh s energiemi a s přihlédnutím k tomu, že vnitřní trh se již v současné době vyznačuje velkým množstvím státních intervencí. Fórum taktéž zdůraznilo potřebu efektivní integrace obnovitelných zdrojů do trhu.

Více informací na: [📄](#)

Rada pro energetiku
k cílům 2030

Navýšení toků přes
Pyreneje

Závěry Florentského fóra

**Síťový kodex na
přidělování kapacity
a řízení úzkých míst**

SÍŤOVÝ KODEX NA PŘIDĚLOVÁNÍ KAPACITY A ŘÍZENÍ ÚZKÝCH MÍST

Počátkem prosince došlo na komitologickém výboru Komise ke schválení síťového kodexu na přidělování kapacity a řízení úzkých míst (CACM); nic tak nebrání jeho předložení Radě a Parlamentu.

Schválení v těchto institucích je však považováno v tomto případě za formalitu, a proto by mohl tento síťový kodex vyjít v Úředním věstníku ve formě nařízení již v polovině příštího roku. Schválení tohoto nařízení v komitologickém výboru je považováno za důležitý mezník v tvorbě vnitřního trhu s energiemi, protože představuje první důležitou součást programu přijímání síťových kodexů pro elektřinu. Představuje rovněž výsledek téměř tříletého úsilí práce stovek evropských expertů na nejrozličnějších úrovních – od ENTSO-E přes ACER a Komisi až k samotnému komitologickému Přeshraničnímu výboru. I přesto, že schválení CACM je důležitý krok, je to pouze začátek – provozatelé přenosových soustav na něj naváží implementací speciálních projektů, které by ve spojení s nařízením samotným měly přispět k vytvoření celoevropského *intra-day*

i *day-ahead* trhu s elektřinou. Kodex samotný stanovuje jak pravidla pro přidělování kapacity, tj. přidělování dostupné přeshraniční kapacity přenosových elektrifikačních sítí v *intra-day* a *day-ahead* časových obdobích, nastiňuje způsob, jakým se bude vypočít-

távat kapacita napříč různými zónami, ale také pravidla pro řízení situací při překročení dostupné přeshraniční kapacity nebo řízení omezené přenosové kapacity mezi strany žádající o její využití.

Více informací na: [EN](#)

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

Německo nesmí polevit

Splní Německo cíl pro elektromobilitu do roku 2020?

NĚMECKO NESMÍ
POLEVIT

Zatímco se v Limě debatovalo nad ochranou globálního klimatu, spolkový kabinet Německa přijal 3. prosince energeticko-klimatický balíček.

Akční program představila ministryně životního prostředí, Barbara Hendricks (SPD), a plán pro energetickou účinnost ministr hospodářství, Sigmar Gabriel (SPD). Oba vyzdvihli důležitost postavení Německa v boji za ochranu klimatu nejen v evropském, ale i v celosvětovém měřítku. Podle analýz by se do roku 2020 mělo ušetřit 62 až 82 milionů tun CO₂. Snížení emisí se prozatím pohybuje v intervalu mezi 32 až 35 % oproti roku 1990, pro dosažení hodnoty 40 % je tudíž potřeba přijmout další opatření. Ta vstoupí v platnost v průběhu následujícího roku. Mezi klíčové komponenty v plánovaných úsporách patří snižování spotřeby energie, především pomocí lepší izolace budov. Tím by se škodlivé emise zredukovaly přibližně o 25 až 30 milionů tun CO₂. Nejméně 10 % z nákladů na renovace by počátkem roku 2015 a v průběhu dalších deseti let mělo být odečteno z běžného odvodu daní a dále lze čerpat

dotace z grantů. Detaily budou vyjednány v jednotlivých spolkových zemích, kde se však již objevují spory, protože v závislosti na daňových výhodách by měly být kráceny řemeslné bonusy. Pro fosilní elektrárny bude konkrétní pravidlo navrženo v příštím roce, rámcově platí pokles emisí CO₂ o 22 milionů tun. Kromě toho budou zavedeny „emisní stropy“ neboli limity, které se budou kontinuálně zmenšovat. Ve způsobu, jak s tímto opatřením elektrárny naloží, ponechává ministr Gabriel volnou ruku: „*Nechceme nikoho nutit do zavírání elektráren, nýbrž dáváme podnikům možnost volby, na jakou cestu se vydají, která varianta je pro ně ekonomicky přijatelná.*“ Také od ostatních rezortů se očekává úbytek emisí. V oblasti dopravy a zemědělství stále zůstává mnoho

potenciálu pro energeticky méně náročné, ekologičtější činnosti. V dopravě se má vypustit až o 10 milionů tun CO₂ méně a v zemědělství prostřednictvím přísnějších limitů pro hnojiva přibližně o 3,6 milionů tun méně. Opozice považuje balíček za ubohý, strana zelených v čele s Oliverem Krischerem dokonce hovořila o podvodu, kamufláži a simulaci ochrany klimatu. Ačkoli v kabinetu probíhají interní spory, všichni mají společný cíl pro dosažení snížení emisí CO₂ o 40 %. Málokdo očekával, že by Německo zmírnilo své ambiciózní cíle. Kancelérka Angela Merkel musí zůstat pevná, tváří v tvář všem těm, kteří pochybují o dosažení konsensu v dohodě o klimatu a přechodu k nízkouhlíkovým technologiím. Kdyby kancelérka oslabila domácí cíle do roku 2020, zničilo by to její odkaz z Kjótského protokolu a poškodilo šance na celosvětovou úmluvu o klimatu v Paříži v příštím roce. Jakkoli je to arogantní, Německo jako nejlidnatější stát v Evropě, s největší ekonomikou, je největším investorem do čisté energie, udává krok pro akci na širší evropské scéně. Učinila by Čína závazné oznámení o dosažení maximálního emisního limitu do roku 2030, pokud by Evropa popřela své závazky? Udržela by Evropa své vedoucí postavení v boji proti klimatickým změnám, pokud by Německo nedostálo svým slibům?

Německo nesmí polevit

**Splní Německo
cíl pro elektromobilitu
do roku 2020?**

Nejspíše ne. Německou klimatickou politiku díky její konzistenci a dlouhodobé vizi pozorně sledují ostatní státy. Snížení interních cílů by tak znamenalo výrazný pokles důvěryhodnosti Německa ve vnějším světě.

Více na: [21](#) nebo na: [21](#) nebo také na: [21](#)

SPLNÍ NĚMECKO CÍL PRO ELEKTROMOBILITU DO ROKU 2020?

Jedním z dílčích cílů německé *Energiewende* je nárůst počtu elektricky poháněných vozidel do roku 2020 na jeden milión. Ovšem vládní poradci již předpovídají, že země metu nesplní, pokud nebude záhy urychlena státní podpora.

Výroční zpráva Národní platformy pro Elektromobilitu (*dále jen „NPE“*) udává, že v Německu je v současné době registrováno 24 tisíc elektrických vozidel a z toho téměř 8 tisíc kusů bylo evidováno během prvních osmi měsíců roku 2014. Jak již bylo nastíněno v předešlém čísle, v září kabinet Angely Merkel přijal zákon o elektromobilitě, který zahrnuje soubor nových opatření a pravidel pro parkování, využití autobusových pruhů, odstranění omezení vjezdu apod. Aktualizované očekávané vstoupení v platnost je 1. února 2015. Zpráva NPE přináší

několik návrhů, jak by Německo mělo postupovat, aby se vypracovalo k přednímu dodavateli elektromobilů v mezinárodní soutěži. V současnosti sice tuzemská produkce čítá 17 modelů, v roce 2015 němečtí producenti uvedou na trh dalších 12 modelů, ale s aktuálním počtem elektro automobilů na silnicích, 4800 běžnými dobíjecími stanicemi a 100 expresními se Německo pohybuje spíše v celosvětovém v průměru. Jediným klíčem k dosažení stanovené hodnoty v počtu aut je nárůst počtu dobíjecích stanic, daňové odpisy nebo zavedení dalších peněžních či nepeněžních pobídek pro potenciální zájemce, vždyť cena a rozsah nabíjecí infrastruktury jsou hlavními faktory ovlivňujícími přijetí elektromobility mezi uživateli. NPE například doporučuje implementaci zvláštních odpisů pro komerční uživatele, protože flotily podnikových a užitkových vozidel tvoří 60% podíl na trhu při nákupu nových vozidel, nebo kombinaci veřejných a soukromých investic na rozšíření infrastruktury. V zájmu vytvoření uživatelsky přívětivého prostředí nabíjecích sítí by poskytovatelé měli zajistit přístup také hendikepovaným občanům. Při přijetí reportu kancléřka Angela Merkel prohlásila, že vláda vytvořila dobré pobídky ke koupi elektromobilů prostřednictvím slevy na daních pro firemní i soukromé automobily, že každý rok 10 % nových vozidel

v Německu jezdí na elektrický pohon. Aby také ne, když během několika posledních let výrobci i dodavatelé investovali do výzkumu a vývoje elektromobility okolo 12 miliard eur. Mezinárodní srovnání NPE poukazuje na rozmanitost nástrojů, jak lze propagovat prodej elektro vozidel. Podpůrné prostředky zahrnují finanční pobídky, jako je pojištění kupujícího, daňové úlevy nebo odstranění překážek pro nabíjení na pracovišti a rezervovaná parkovací místa v blízkosti dobíjecích stanic. Motivační balíčky se v jednotlivých zemích liší, jsou založeny na místních, ekonomických a ekologických podmínkách, jakož i na politických cílech a požadavcích. Je jen otázkou času, kdy se této problematice začne blíže věnovat i česká vláda.

Více informací na: [21](#)

**ENTSO-E: Předpověď
na letošní zimu**

**Doporučení Florentské
školy regulace
k energetické politice EU**

ENTSO-E: PŘEDPOVĚĚ NA LETOŠNÍ ZIMU

Tak jako každý prosinec i letos Vám přinášíme hlavní rysy předpovědi přiměřenosti výrobních kapacit na nadcházející zimu, kterou tradičně zpracovává Evropská síť provozovatelů přenosových elektrizačních soustav (ENTSO-E).

Hlavní vzkaz je pozitivní – celková produkce elektřiny v Evropě bude postačovat na pokrytí zimní poptávky, a to i v případě silné zimy a nepříznivých podmínek. I přesto však řada států bude závislá na importech z cizích zemí a i nadále jsou přeshraniční propojení považována za nedostatečná. Pouze v některých zemích může v těch nejkrajnějších scénářích dojít k částečnému omezení dodávek elektřiny, např. z důvodu extrémních projevů zimy, zkoumán však byl i vliv výpadku dodávek zemního plynu nebo březnového zatmění Slunce. Zpráva se rovněž zaměřila na hrozby vyplývající z nadměrné výroby elektřiny v obdobích nízké poptávky. Českou republiku lze optikou této zprávy považovat i nadále za bezproblémovou zemi s dostatkem výrobních kapacit a minimálními dopady případných výpadků dodávek ruského zemního plynu. Tento dostatek je díky ENTSO-E umožněn jak stagnací spotřeby elektřiny v ČR,

tak připojením některých nových zdrojů do sítě. Díky účinné koordinaci s výrobními zdroji dosáhla česká přenosová soustava optimální výkonnosti soustavy. Problémem však i nadále zůstávají přetoky elektřiny ze sousedních zemí. Více informací na: [EJ](#)

DOPORUČENÍ FLORENTSKÉ ŠKOLY REGULACE K ENERGETICKÉ POLITICE EU

Florence School of Regulation (FSR) je odborníky respektované akademické centrum zaměřené na studium regulace v řadě nejenom síťových odvětví.

V souvislosti s příchodem nového kolegia Evropské komise připravil i ředitel FSR, Jean-Michel Glachant, doporučení, jakým způsobem revitalizovat energetickou politiku EU, která (nejenom) dle FSR nedokázala udržet své základní pilíře v platnosti. Obnova energetické politiky tak dle ředitele FSR spočívá v pěti hlavních otázkách, na které je třeba při její revitalizaci uspokojivě odpovědět.

První oblastí je vnitřní trh s elektřinou, který se nachází v nebyvalé krizi jednak díky stagnaci poptávky po elektřině a jednak díky faktu, že „zůstatková poptávka“ po neobnovitelných zdrojích je nadále stlačována rozvojem OZE. Doporučení

FSR proto nabízí pro úroveň velkoobchodu i pro úroveň dodávek koncovým zákazníkům minimalistickou i maximalistickou variantu. Minimalistická varianta pro velkoobchod znamená z hlediska designu trhu pouze minimum nezbytných změn, bude však doprovázena odstavením některých plynových elektráren; pro maloobchod pak FSR vidí potenciál v aktivizaci „prosumers“, tj. těch spotřebitelů, kteří zároveň určité množství elektřiny vyrábějí. Maximalistická varianta pro velkoobchod je postavena na zavedení ambiciózního plánu pro zavedení vnitřního trhu s elektřinou do roku 2025, který umožní mj. integraci velkého množství obnovitelných zdrojů; v případě maloobchodu by to pak znamenalo významné inovace, integraci maloobchodu a velkoobchodu, nebo např. i „čtvrtý energetický balíček“. Druhou vnímanou oblastí je vnitřní trh se zemním plynem, který prochází obdobím protichůdných cenových a množstevních šoků. I zde nabízí FSR dvě krajní alternativy; zatímco minimalistická varianta počítá především s dokončením vnitřního trhu s plynem a s výrazným usnadněním výstavby diverzifikovaných přepravních koridorů od nových dodavatelů, ta maximalistická počítá s rozšířením vnitřního trhu o plány harmonizovaných veřejných intervencí, které umožní zajištění skutečné solidarity bez ohrožení plynulých dodávek zemního plynu.

PRÁVNÍ PŘEDPISY A DOKUMENTY EU

**Darovací daň z emisních
povolenek není dle
generální advokátky
Soudního dvora EU
v souladu unijním právem**

Tribunál Soudního
dvora EU zamítl žalobu
společnosti EPH

Jako další tři důležité otázky identifikovala FSR nutnost vyřešit různorodé národní přístupy k přechodu mezi plněním cílů 20–20–20 a cílů rámce 2030, governanci energetické politiky EU a vnější energetickou bezpečností a politikou. **Doporučení k nim a další informace k prvním dvěma oblastem lze prostudovat na:** [↗](#)

DAROVACÍ DAŇ Z EMISNÍCH POVOLENEK NENÍ DLE GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY SOUDNÍHO DVORA EU V SOULADU UNIJNÍM PRÁVEM

Dne 11. prosince bylo na půdě Soudního dvora EU vysloveno první předběžné stanovisko, že česká darovací daň z emisních povolenek vybíraná v letech 2011 a 2012 je v rozporu s unijním právem.

Na soulad této daně s unijní zásadou bezplatného přidělení emisních povolenek, resp. se směrnicí č. 2003/87 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, se Soudního dvora dotázal brněnský Nejvyšší správní soud v rámci vnitrostátního řízení mezi společností Ško-Energo, s.r.o. a Českou republikou, zastoupenou Odvolacím finančním ředitelstvím,

kteřá dané společnosti v letech 2011 a 2012 přidělila bezplatně emisní povolenky, jež následně podrobila dani darovací, a vyměřila tak dotčené společnosti daň přesahující 20 milionů Kč. Jelikož se daný spor týká výkladu unijní směrnice, obrátil se český soud na soud unijní, který jediný může unijní právo vykládat. V rámci tzv. řízení o předběžné otázce před lucemburským Soudním dvorem se v listopadu uskutečnilo k dané věci ústní jednání, na kterém předložila svůj názor jak Česká republika, tak Evropská komise. Česká republika ospravedlňovala zdanění argumentem, že vyměřená daň nepřesáhla částku přesahující 10 % hodnoty všech přidělených povolenek, přičemž členské státy musí bezplatně přidělit jen 90 % povolenek. Konečnému verdiktu Soudního dvora předchází vydání odborného nezávis-

lého stanoviska generálního advokáta, kterou byla v daném řízení Juliane Kokott. Dle jejího názoru darovací daň jakožto poplatek, který je dodatečně vybírán za přidělení povolenek, je neslučitelný se zásadou bezplatného přidělení. Na argument České republiky, že unijní směrnice umožňuje přidělit 10 % emisních povolenek za úplat, což hodnota vybrané darovací daně nepřesáhla, odpovídá generální advokátka tak, že pro směrnici není rozhodující hodnota povolenek, nýbrž jejich počet. Ten totiž představuje povolené množství emisí skleníkových plynů a v rozhodných letech bylo daní zatíženo téměř 20 % povolenek. Generální advokátka v této souvislosti zdůraznila význam národního alokačního plánu, ve kterém Česká republika stanovila, že všechny emisní povolenky by měly být v zásadě přiděleny zdarma. Pouze zbývající povolenky z rezervy pro nové účastníky měly být prodány v aukci. Dodatečné změny alokačních plánů jsou sice možné, jejich použití nicméně podle směrnice 2003/87 vyžaduje souhlas Komise. Na jednání Česká republika přiznala, že darovací daň nebyla do alokačního plánu zařazena ani dodatečně. Pokud by byla změna národního alokačního plánu předložena k souhlasu Evropské komisi, možná by se podařilo nalézt úpravu, která je slučitelná s právem EU. K takovému postupu nicméně

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

Darovací daň z emisních
povolenek není dle
generální advokátky
Soudního dvora EU
v souladu unijním právem

**Tribunál Soudního
dvora EU zamítl žalobu
společnosti EPH**

nedošlo. Dalším krokem v řízení bude vydání rozsudku Soudního dvora, který bude závazný pro vnitrostátní řízení před Nejvyšším správním soudem. Počkejme si, zda Soudní dvůr v následujících měsících dá generální advokátce za pravdu či nikoliv. V případě, že se Soudní dvůr ztotožní se stanoviskem generální advokátky, uspěje společnost Ško-Energo před Nejvyšším správním soudem. Ško-Energo, která je dodavatelem energií pro mladoboleslavskou Škodu Auto, není jedinou dotčenou společností, která by měla v takovém případě nárok na vrácení daně. Česká republika podrobila zdanění povolenky, které byly přiděleny pro výrobu elektřiny pomocí spalování paliv s výjimkou kombinované výroby elektřiny a tepla. O vrácení daně požádalo letos několik velkých firem, mimo jiné společnost ČEZ nebo teplárenský Alpiq. Na darovací dani z bezplatně přidělených povolenek stát přitom v roce 2011 vybral celkem 4,8 miliardy Kč a v roce 2012 pak 2,7 miliardy Kč. Celkem se tedy jedná o vrácení 7,5 miliardy Kč, jen ČEZ chce vrátit 5,3 miliardy Kč, Alpiq žádá o 140 milionů Kč, Ško-Energo požaduje zpět 20 milionů Kč. V případě ostravského ArcelorMittalu jde taktéž o desítky milionů Kč. 32% zdanění emisních povolenek zavedla pro roky 2011 a 2012 vláda premiéra Petra Nečase. Důvodem přijetí novely zákona o dani darovací

bylo podle důvodové zprávy k zákonu krytí výdajů na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. V důsledku zavedení podpory došlo k výraznému nárůstu podporovaných zdrojů a současně k výraznému poklesu investičních nákladů na jejich výstavbu, což se projevilo zejména u solárních elektráren. Bylo proto potřeba vynaložit velký objem prostředků na vyplacení podpory provozovatelům solárních elektráren. Jedním ze zdrojů krytí této podpory se staly příjmy ze zavedené daně darovací vybírané z bezúplatného přidělení emisních povolenek. Zmírnil se tak růst cen elektřiny pro podniky a domácnosti.

Více informací na: [☞](#)

TRIBUNÁL SOUDNÍHO DVORA EU
ZAMÍTL ŽALOBU SPOLEČNOSTI EPH

**Soudní dvůr EU potvrdil pokutu uloženou
Evropskou komisí společnosti EPH za
porušení příkazu při provádění inspekce
v rámci antimonopolního vyšetřování**

Tribunál Soudního dvora EU zamítl žalobu společnosti EPH, a.s. a její dceřiné společnosti, EP Investment Advisors, s.r.o., proti rozhodnutí Evropské komise z roku 2012, kterým byla dotčeným společností uložena pokuta ve

výši 2,5 milionů euro, v přepočtu zhruba 60 milionů Kč, za porušení příkazů Komise v rámci prováděné inspekce z důvodu vyšetřování možného protisoutěžního chování. Inspekce vyšetřovala možné porušení podmínek hospodářské soutěže, konkrétně snahu vyloučit z trhu konkurenci a diktovat ceny elektřiny. Evropská komise společnému podniku PPF, J&T a Daniela Křetínského uložila pokutu za to, že během třídní kontroly z konce roku 2009 porušil povinnost poskytnout jí příslušné dokumenty. Do společností ČEZ, Severočeské doly a Energetický a průmyslový holding tehdy přišlo přes 30 pracovníků Evropské komise, kteří zabavili mobily, zablokovali počítače, ofotili stovky dokumentů a zapečetili kanceláře. Šetření se tehdy rozjelo na základě podnětu ze společnosti Czech Coal. Inspektoři také nechali zablokovat účty elektronické pošty klíčových osob v EPH a EP Investments Advisors. Společnosti ale jeden z účtů odblokovaly a došlou poštu nechaly přeposílat jinam, aby ji inspektoři nemohli prověřit. Pokuta za porušení příkazu zablokovat účet elektronické pošty a přesměřovat příchozí elektronickou poštu byla vyšší než v jiných případech maření vyšetřování, protože šlo podle Komise o závažné a zcela záměrné porušení pravidel, což lucemburský soud potvrdil.

Více informací na: [☞](#)

Reforma systému EU ETS
musí začít co nejdříve

REFORMA SYSTÉMU EU ETS MUSÍ ZAČÍT CO NEJDŘÍVE

Energetické agendě v Bruselu momentálně dominuje zcela jednoznačně téma reformy systému EU ETS prostřednictvím tržní stabilizační reformy (dále jen „MSR“).

Na půdě Evropského parlamentu (dále jen „EP“) probíhá intenzivní diskuse v rámci výborů ITRE (Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku) a ENVI (Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin). Klíčová otázka, která se řeší v obou výborech, je, kdy by měla reforma odstartovat. Původní návrh Komise předpokládá rok 2021. V jednotlivých politických frakcích však začíná převládat názor, že to by bylo příliš pozdě. A stále častěji se vyslovují pro posunutí startu MSR na rok 2017. Komise není proti dřívějšímu startu MSR, ale jakýkoliv návrh v této souvislosti bude muset být předložen ze strany EP. Rozhodující roli v tom budou mít právě výbory ITRE a ENVI. A nelze přehlédnout, že vedle zastánců má urychlení nástupu MSR mezi poslanci EP stále ještě také řadu odpůrců. Do jejich pokračující diskuse vstoupila aktuálně výkonná ředitelka Mezinárodní energetické agentury (dále jen „IEA“), Maria van der Hoeven. V rozhovoru pro *EurActiv* zaujala relativně provokativní pozici. Podle jejího názoru je pozdě i čekat až do roku 2017. Doslova uvedla, že s ohledem na to, co se děje s povolenkami, reforma systému EU ETS měla začít už včera. Ani ve svých dalších názorech Maria van der Hoeven nezapřela, že IEA propaguje v globálním měřítku obnovitelné zdroje energie (dále jen „OZE“) a energetickou bezpečnost. V této souvislosti zdůraznila především zodpovědnost členských zemí EU za naplnění Strategie 2020, respektive za naplnění nového klimaticko-energetického rámce do roku 2030. Stanovené cíle považuje za ambiciózní, ale reálné. Pro jejich splnění považuje na základě dosavadních zkušeností za klíčové dvě podmínky. Před-

vším – cíle musí přijmout za své jednotlivé členské státy. Zároveň klade výkonná ředitelka IEA důraz na důslednou koordinaci na úrovni EU. Koordinaci, která bude zohledňovat jednotný trh, konkurenci v jeho rámci i mimo něj, stejně jako průmyslovou politiku a zahrnovat permanentní monitoring i respektovaný řídicí rámec. Bez toho podle názoru Marie van der Hoeven nebude možné ani určit, jestli se na úrovni EU podaří cíle naplnit nebo ne. V neposlední řadě zaujala také názor na podstatu úspěchu, kterého při zavádění OZE dosáhlo Německo. Bez využití sítě sousedních zemí pro přenos elektřiny by podle jejích slov byl zcela nemyslitelný. A proto zároveň zdůraznila do budoucna význam dalšího propojování národních sítí, bez kterého je dokončení jednotného energetického trhu nemyslitelné. Více informací na: [E](#)

Události z energetiky

10.–11. LEDNA hostí Dubaj druhý ročník mezinárodní konference zaměřené na oblast těžby ropy a petrochemický průmysl s názvem ICPPE 2015. Mezi jednotlivé okruhy zájmu patří například energetická infrastruktura, fosilní technologie nebo ekologické technologie. Více na: [🔗](#)

13.–14. LEDNA se v Abú Dhabí uskuteční mezinárodní konference SEERE 15 zaměřená na oblast obnovitelných zdrojů energie a ekologické inženýrství. Přednášet bude řada energetických odborníků z Asie či Evropy. Pro více informací: [🔗](#)

17.–18. LEDNA proběhne v malajské metropoli Kuala Lumpur třetí ročník mezinárodní konference ICEEN 2015. Hlavním námětem akce je nejnovější technický vývoj v oblasti elektrické energie a sítí se zaměřením na oblast jihovýchodní Asie. Předchozí ročníky hostilo Thajsko a Singapur. Více na: [🔗](#)

21.–23. LEDNA hostí Kodaň jedenáctý ročník mezioborové konference CECESS 2015. Hlavním námětem je udržitelný hospodářský a společenský rozvoj jako celek. Součástí debaty budou rovněž energetická témata. Podrobnosti na: [🔗](#)

22. LEDNA se v irském městě Kildare uskuteční akce s názvem National Power & Electricity Summit 2015. Konference je určena zájemcům o perspektivy a nová řešení

pro inteligentní a udržitelnou energetickou budoucnost. Organizátoři avizují vystoupení řady zajímavých hostů z energetického sektoru napříč zeměmi EU. Více na: [🔗](#)

KONFERENCE OSN O ZMĚNÁCH KLIMATU – LIMA 2014

Ve dnech 1. až 12. prosince 2014 probíhalo v peruánské Limě již dvacáté zasedání tzv. COP 20, konference smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC), a desáté zasedání smluvních stran Kjótského protokolu zaměřené na otázku boje s klimatickými změnami.

V tomto vydání si stručně představíme záměry jednotlivých účastníků a rovněž připomeneme historii těchto konferencí a stručně i čerstvé výsledky těchto jednání. Účelem tohoto příspěvku přitom není hodnotit dosavadní výsledky a smysl klimatických jednání, nakořli kdo považuje jejich cíle za proveditelné i navzájem slučitelné v zamýšleném rozsahu, nýbrž pouze poskytnout o nich ty nejdůležitější informace.

Kdy a jak jednání o boji proti změnám klimatu začala a jak probíhala, jaké výsledky doposud přinesla?

První akcí, na níž byla oficiálně vznesena otázka nebezpečnosti emisí skleníkových plynů a potřeba je výrazně omezit, byla Světová klimatická konference, která se uskutečnila v roce 1979 v Ženevě. Vědci tehdy vyzvali průmyslově vyspělé země, aby snížily do roku 2005 emise oxidu uhličitého o 20 % oproti předpokládaným emisím v roce 1988.

V roce 1992 byla v brazilském Rio de Janeiro schválena v rámci Summitu Země Rámcová úmluva OSN o změně klimatu (UNFCCC), která se stala základním stavebním kamenem všech následujících globálních snah o řešení této problematiky. Cílem smlouvy je dosáhnout ustálení koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na hodnotách zajišťujících, že nebude narušen klimatický systém Země, bude zajištěna přirozená adaptace ekosystémů, stálá produkce potravin a „ekonomický rozvoj trvalého charakteru“. Po konferenci v Riu následovalo množství navazujících globálních setkání, z nichž některá byla zásadní a některá naopak svými výsledky spíše zklamala. Tou zásadní byla konference v japonském Kjóto v roce 1997, kde byl přijat Kjótský protokol, navazující na Rámcovou úmluvu. Protokol vstoupil v platnost v roce 2004 a státy OSN se v něm zavázaly snížit do roku 2012 emise skleníkových plynů o 5,2 % oproti úrovni

v roce 1990. Naopak příkladným neúspěchem skončila konference v Kodani v roce 2009, kde mělo dojít k přijetí nového protokolu, namísto toho byla přijata pouze nezávazná deklarace. O rok později byla v mexickém Cancúnu přijata dohoda o vzniku klimatického fondu určeného na pomoc rozvojovým zemím v úsilí o snižování emisí. Poněkud konkrétnějšího posunu bylo dosaženo až v roce 2011 v jihoafrickém Durbanu, kde státy odsouhlasily jednak prodloužení období platnosti Kjótského protokolu a jednak se dohodly na harmonogramu přípravy globální klimatické dohody, která bude zahrnovat již všechny hlavní globální znečišťovatele, tedy včetně rozvojových zemí. Tato nová dohoda by měla být konkrétně vyjednána v roce 2015 v Paříži, což bylo stvrzeno rovněž na konferenci v roce 2012 v katarském Dauhá (spolu s oficiálním potvrzením prodloužení platnosti Kjótského protokolu do roku 2020. Poslední (19.) zasedání smluvních

**Konference OSN
o změnách klimatu –
Lima 2014**

stran UNFCCC proběhlo v roce 2013 ve Varšavě. Ani to nepřineslo příliš nového; hlavním výsledkem zasedání bylo odsouhlasení harmonogramu pro vyjednávání nové mezinárodní smlouvy (Protokolu k Úmluvě) do roku 2015. Pozornost tak byla nyní upřena do Limy, místa posledního zasedání před konferencí pařížskou.

**S jakými instrukcemi odjížděli do Limy
zástupci Evropské unie?**

Vrcholnými představiteli EU v Limě byli italský ministr životního prostředí, Gian Luca Galletti, reprezentující italské předsednictví v Radě EU, a komisař pro opatření v oblasti klimatu a energetiku, Miguel Arias Cañete. Jejich úkolem bylo připravit půdu pro přijetí zmíněné nové celosvětové dohody o změně klimatu. Zástupci EU odjížděli na summit v poměrně optimistické náladě, způsobené na jedné straně vlastní říjnovou dohodou o snížení emisí až o 40 % do roku 2030 a na straně druhé určitým posunem, k němuž došlo u dvou klíčových (a zároveň co se týče přijímání globálních dohod o snižování emisí dosud poněkud skeptických a nezúčastněných) globálních hráčů, tedy Spojených států a Číny. Obě velmoci totiž oznámily, že přijmou vlastní limity emisí skleníkových plynů, z čehož EU vycítila šanci na

prolomení dlouhodobé neochoty těchto dvou zemí připojovat se ke globálním závazkům v této oblasti. Konkrétně Unie hodlala vyzvat ostatní státy, aby do konce března příštího roku navrhly vlastní ambiciózní cíle pro zmírnění změny klimatu tak, aby se podařilo udržet nárůst globální teploty pod 2 °C. EU dále klade důraz na dohodnutí metodiky pro sledování pokroku v plnění závazků na snižování emisí, přijatých v rámci Pařížské konference, které usnadní jeho posuzování. Dohoda by měla umožňovat pravidelné posilování závazků a také pružnou reakci na nejnovější vědecký a technický pokrok – například přijímáním ještě ambicióznějších plánů. V neposlední řadě pak Evropská unie požadovala, aby dohoda obsahovala ustanovení týkající se financování opatření v oblasti klimatu.

**Jak jednání v Limě probíhala a jaké výsledky
nakonec přinesla?**

Evropská unie v průběhu jednání trvala na požadavku vytvořit systém dohledu nad dodržováním klimatických závazků jednotlivých zemí. „Měl by existovat proces hodnocení. To je naprosto nevyhnutelné,“ prohlásil v Limě španělský eurokomisař pro energetiku a ochranu klimatu, Miguel Arias Cañete. Proti tomu se ovšem postavila Čína, která si nepřeje, aby

kterákoli jiná země či organizace měla provádění její politiky pod kontrolou. Za zklamání označovali průběh jednání zástupci rozvojových zemí a stejně tak i zástupci environmentálních nevládních organizací. Návrh finálního dokumentu nepřinášel podle třetích zemí příslib dostatečně velké sumy peněz do fondu na redukci emisí skleníkových plynů. Podle zástupců některých odborných organizací či NGO neobsahoval záruky, že se podaří naplnit základní cíl – udržet nárůst průměrné globální teploty pod 2 °C nad úrovní z doby před začátkem éry industrializace. Spory nadále panovaly o otázkách rolí a vztahů průmyslových a rozvojových zemí, např. jaký statut přiřknout Indii, která již dnes patří mezi globálně největší znečišťovatele a její „příspěvek“ na znečištění se rapidně zvyšuje.

Delegáti členských států OSN se nakonec dokázali shodnout – řečeno sportovní terminologií – až „v prodloužení“. Jednání se totiž neplánovaně protáhla až do soboty 13. prosince (což nadělalo vrásky sekretariátům zúčastněných politiků při vyřizování náhradních letenek). Shoda není obsahově nijak výrazným posunem. To, co delegáti schválili, by se dalo nazvat „rámcem pro stanovení národních závazků“, jakožto podklad pro vrcholná pařížská

Konference OSN
o změnách klimatu –
Lima 2014

jednání v příštím roce. Lapidárně výsledek shrnul ministr životního prostředí hostitelského Peru, pan Manuel Pulgar – Vidal: „Jako text to není perfektní, ale obsahuje to pozice stran“. Komisař Arias Cañete pak uvedl, že EU chtěla ambicióznější výsledky, nicméně stále věří, že svět je „na cestě k dosažení globální dohody“. Přesto již sama skutečnost, že text nakonec podpořilo 194 zúčastněných států, má přinejmenším symbolický význam. Dokument obsahuje příslib financí od bohatších států (zejména pro státy nejvíce „zranitelné“ důsledky klimatických změn) a pokouší se definovat strukturovanější členění v rámci klasifikace zemí dle závazků a odpovědností, než svět pouze dělit na země bohaté a chudé. Změkčilo se však ustanovení ohledně poskytování kvantifikovatelných informací o národních emisních závazcích a jejich plnění (klasické: „státy...mohou“ namísto „musí“). Závazky by měly přijmout již v první čtvrtině roku 2015 ty země, které „budou připraveny tak učinit“. Dále závěry obsahují poměrně mlhavou výzvu, dle níž by země měly přijmout vyšší závazky, než s jakými počítají v současnosti. Každopádně na oněch 12 měsíců do jednání v Paříži zbývá ještě velký kus práce.